

Gfv. IX. 30. 322/2011/5. szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a dr. Kincses István ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Balázs István ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **4,578.505 Ft megfizetése** iránt az Orosházi Városi Bíróságnál 7.G.20.191/2010. szám alatt indult és a Békés Megyei Bíróság 3.Gf.45.012/2011/3. számú ítéletével befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán 2012. január hó 24. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Békés Megyei Bíróság 3.Gf.45.012/2011/3. számú ítéletét azzal a változtatással tartja fenn - a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében - hatályban, hogy az alperes a marasztalás összegének 570.000 (Ötszázhetvenezer) Ft-ot felülhaladó részét képező 3.853.980 (Hárommilliónyolcszázötvenháromezer-kilencszáznyolcvan) Ft után 2009. április 15-től köteles a másodfokú ítéletben írt mértékű késedelmi kamatot megfizetni a felperesnek.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 110.000 (Egyszáz tízezer) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a 2008. január 10-én kelt megbízási szerződéssel az alperes mint megbízó megbízta a felperest az alperes tulajdonában álló telephely területének, valamint leltár szerint felsorolt ingó- és ingatlan vagyonának kezelésével és őrzésével azzal, hogy az objektumért, valamint az ott elhelyezett anyagokért és eszközökért a felperes mint megbízott anyagi felelősséget vállalt. A megbízási díját havi 160.000 Ft-ban határozták meg.

Az alperes taggyűlése 2008. május 31-én az alperes végelszámolását határozta el, végelszámolóként H T-t jelölte ki.

2008. június 2-án az alperes mint megbízó (képviselete H T végelszámoló) megbízta a felperest a korábbi szerződésben írt feladatok ellátásával napi 24 órás őrzés mellett 400 Ft + ÁFA/óra megbízási díj ellenében.

Az ugyanezen a napon kötött megbízási szerződésben az alperes megbízta a felperest a végelszámolás időtartamára az alperes könyvelési feladatainak teljes körű ellátására 43.150 Ft + ÁFA/hó megbízási díj ellenében.

A felperes még a perbeli megbízási szerződéseket megelőzően végzett trágyarendezési munkálatokról 2005. szeptember 27-én G0027/05. sorszámú, 2005. október 25-i esedékességű 1,297.200 Ft követelést tartalmazó számlát állított ki, melyből kompenzálás folytán az alperesnek 570.010 Ft tartozása maradt fenn.

A perbeli megbízási szerződésekkel összefüggésben a felperes

- 2008. május 30-án a 2008. január 10-től 2008. május 31-ig esedékes megbízási díjról a G0013/08. sorszámú, 2008. július 15-i esedékességű, 927.360 Ft követelést tartalmazó;

- 2008. december 31-én, a 2008. június 1-től 2008. december 31-ig járó megbízási díjról G0054/8. sorszámú, 2009. január 20-i esedékességű, 2,465.280 Ft követelést tartalmazó;

- 2009. január 31-én a 2009. január 1-től 22-ig terjedő 22 napra járó megbízási díjról G0001/09. sorszámú, 2009. február 27-i esedékességű, 253.440 Ft követelést tartalmazó;

- 2009. január 21-én számviteli szolgáltatás díjaként G0058/08. sorszámú, 2009. január 31-én esedékes, 362.460 Ft követelést tartalmazó számlákat állított ki az alperessel szemben.

Az alperes végelszámolója a 2005. szeptember 27-én kiállított számlából 570.010 Ft-ot a 2005. május 30-án kiállított számlából a teljes összeget 927.360 Ft-ot elismert és további 191.220 Ft egyéb követeléssel, összesen 1,688.590 Ft összegben nyilvántartásba vette. A további három számlát a végelszámoló befogadta, annak nyilvántartásba vételére nem került sor.

A fizetési meghagyással indult, majd az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a 2005. szeptember 27-én kiállított számlában írt 1,297.200 Ft-ból 570.000 Ft, a 2008. május 30-án kiállított számlában írt 927.360 Ft-ból az ÁFA levonása után fennmaradó 772.800 Ft, a 2008. december 31-én kiállított számlában írt 2,465.280 Ft, a 2009. január 31-én kiállított számlában írt 253.440 Ft, végül a 2009. január 21-én kiállított számlában írt 362.460 Ft számlakövetelés, összesen 4,423.980 Ft tőke, ennek az egyes számlák esedékességétől járó késedelmi kamata, valamint a perköltségek megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Viszontkeresetet terjesztett elő a megbízási szerződések létre nem jöttének, illetőleg semmisségének megállapítása iránt.

Az első fokon eljáró Orosházi Városi Bíróság a 7.G.20.191/2010/38. számú ítéletében az alperest a trágyarendezés költségeként 570.010 Ft-ban, őrzési és karbantartási költség címén összesen 953.920 Ft-ban, a számviteli szolgáltatás díjaként 362.460 Ft-ban,

mindösszesen 1,886.390 Ft-ban és annak 2009. április hó 15. napjától járó késedelmi kamataiban marasztalta, a felperes keresetét a fentieket meghaladóan az alperes viszontkeresetét pedig teljes terjedelmében elutasította.

A Békés Megyei Bíróság a mindkét peres fél fellebbezése folytán hozott 3.Gf.45.012/2011/3. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett rendelkezésében részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás összegét 4,423.980 Ft-ra és az egyes számlák esedékességétől járó késedelmi kamataira; az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 317.000 Ft-ról 700.000 Ft-ra felemelte és kötelezte az alperest a felperes javára 260.000 Ft másodfokú perköltség megfizetésére.

Megállapította, hogy miután az alperes a trágyarendezéssel és a számviteli szolgáltatással kapcsolatos felperesi igényt elismerte, a viszontkeresetének elutasítása ellen nem fellebbezett, a másodfokú bíróságnak az ingatlan őrzési és kezelési tevékenységre vonatkozó megbízási szerződéseket kellett vizsgálni. Elfogadta az elsőfokú bíróság megállapítását miszerint a felperes 2008. január 10. és 2009. január 22. napja közötti időtartam alatt az ingatlan kezelési és őrzési kötelezettségét teljesítette. E megállapítását M I-né, J A-né, N J, M I, valamint H T végelszámoló tanúvallomására alapította, különös tekintettel arra, hogy az alperes a vagyonátadás során az ingatlant rendezett állapotban, az ott lévő eszközöket pedig leltár szerint hiánytalanul vette át.

A Megyei Bíróság nem fogadta el a könyvszakértői véleményben foglaltakat, miszerint a felperest megillető díj összegét amiatt kell arányosítani, hogy igazoltan csak egy személy látta el az őrzési tevékenységet, holott ennek ellátásához a munkajogi szabályokat is figyelembe véve 2,5 főre lett volna szükség. Azt ugyanis a felek a szerződésükben nem kötötték ki, hogy a felperes hány emberrel és milyen módon köteles az őrzési és kezelési tevékenységet elvégezni, és annak sem tulajdonított jogi jelentőséget, hogy az őrzést a társaság tagjai, illetőleg családtagjai látták el. Álláspontja szerint a felek egymás közötti jogviszonyában kizárólag annak van jelentősége, hogy a tevékenységet a felperes elvégezte, vagyonvesztés az őrzött ingatlanban és eszközökben nem következett be.

Kifejtette, hogy a felperes a végelszámolás kezdő időpontjáig a már esedékessé vált őrzési díjakra vonatkozóan az igényét a végelszámolónál hitelezői igényként bejelentette, a végelszámoló a kért összeget visszaigazolta, tehát e vonatkozásban tartozáselismerés történt. Ennek következtében az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy az ingatlan őrzési és kezelési tevékenység a felperes részéről nem valósult meg. Álláspontja szerint a felperesi követelés mind jogalapját, mindösszezszerűségét tekintve megalapozott volt, ezért az alperest terhelő marasztalás összegét a felperes módosított keresetének megfelelően felemelte. A felperes

kérelmére a kamatfizetés kezdő időpontját megváltoztatta.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben - tartalma szerint - annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, az alperest terhelő marasztalás összegének 953.920 Ft-ra történő leszállítását, ezt meghaladó részében a kereset elutasítását kérte. Az alperes nem vitatta a felperesnek a trágyarendezési szolgáltatásból fennmaradt 570.010 Ft és a számviteli tevékenységre vonatkozó 362.460 Ft megbízási díj igényét.

Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem jelölte meg, milyen jogszabályra alapította az ítéletét. Nem indokolta, hogy milyen okból alapozta a tényállást M I, M I-né, J A-né, N J, valamint kiemelten H T tanúk vallomására. Az ítéletben elmaradt a tanúvallomások egyenkénti értékelése és azok egymással való összevetése.

A felperes részéről a szerződések teljesítése, az őrzés megvalósulása tekintetében a másodfokú bíróság által kiemelten figyelembe vett H T féle tanúvallomás nem alapozta meg a másodfokú bíróság által megállapított tényállást. Nevezett tanú a 31. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt tanúvallomásában elismerte, miszerint nem vizsgálta, hogy a felperes részéről ki végezte a szerződés teljesítését, nem tisztázta M I és a felperes jogviszonyát és a tanúvallomásában kérdés ellenére sem nyilatkozott arról, hogy hozzájárult-e ahhoz, miszerint a felperes más személlyel végeztesse az őrzési feladatokat. A tanú vallomása szerint csupán azt vizsgálta, hogy a telephely rendben van-e, holott az őrzésre vonatkozó két megbízási szerződés nem volt eredménykötelem.

Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem vizsgálta, miszerint a felperes által kiállított számlák mögött volt-e valóságos gazdasági esemény. Álláspontja szerint annak nincs jogi jelentősége, hogy a végelszámoló befogadta-e vagy sem a számlákat. H T végelszámoló 2009. január 5-én vette nyilvántartásba a hitelezői igényeket, ekkor az őrzési számlák közül kizárólag a G0013/08. számú számlában írt összeget ismerte el hitelezői igényként, a többi számlát még le nem ellenőrzöttként értékelte. Az alperes viszont végig vitatta a számlatartozások fennállását.

Előadta, hogy a Ptk. 475. §-ának /1/ bekezdése szerint a megbízott személyesen köteles eljárni, más személy közreműködését akkor veheti igénybe, ha ahhoz a megbízó hozzájárul. A perben nincs adat arra, hogy a felperes mint megbízott kért, illetőleg kapott volna hozzájárulást M I közreműködésének igénybevételére. M I közreműködését nem lehet a felperes részéről való közreműködésnek tekinteni.

A tanúvallomások nem igazolják a szerződés teljesítését. Abból, hogy a telephelyen nem következett be értékvesztés, nem lehet

következtetni a szerződés teljesítésére. Nincs bizonyítva, hogy M I napi hány órában és milyen feladatokat látott el, az viszont bizonyítást nyert, hogy közöttük és a felperes között nem volt jogviszony. Kétséges ezért, hogy M I „a felperes képviselőjében járt el”. Mivel a felperes részéről bizonyított szolgáltatás nem történt, a Ptk. 478. §-ának /2/ bekezdése szerint az alperes jogos okkal tagadta meg a számlák kifizetését.

Állította, hogy a másodfokú bíróság jogsértéssel hagyta ki a bizonyítékok mérlegelése köréből a szakértői véleményt. Tény, hogy a szerződésben kikötött 24 órás őrizetet 2,5 fővel lehetett volna elvégezni, így a 24 órás őrizet nem valósult meg.

Vitatta, hogy „a szerződések teljesítése kapcsán” a bizonyítási teher megfordult. Csak egy számláról lehetett volna kijelenteni, hogy a végelszámoló visszaigazolta, azt azonban az új végelszámoló „hatálytalanította”.

Vitatta a kamatszámítás kezdő időpontját. Állította, hogy a számlák alaki hibában szenvedtek, - nem cégszerűen lettek kiállítva - továbbá „2008. évi gazdasági eseményre vonatkozóan 2009. évre írt elő teljesítést”. A kamatszámítás kezdő időpontjára vonatkozóan ezért az elsőfokú bíróság által megállapított időpont helybenhagyását kérte.

Végezetül sérelmezte a megállapított perköltséget is, azt eltúlzottnak tartotta, azt „arányosan” kérte csökkenteni.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

..--..--..--

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt a felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

Alaptalanul sérelmezte az alperes, hogy a másodfokú bíróság nem jelölte meg milyen jogszabályra alapította a másodfokú ítéletet. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között a Ptk. 474. §-ának /1/ bekezdésében írt megbízási szerződések jöttek létre, így az ezekből eredő jogvitát ezen szerződés típusra irányadó rendelkezések alapján kellett elbírálni. A másodfokú eljárásban a szerződések minősítése nem képezte vita tárgyát, a másodfokú bíróság elfogadta, hogy a felek között létrejött szerződések megbízási szerződések, ezért a másodfokú bíróságnak erre külön kitérnie nem kellett.

A később kifejtettek szerint a másodfokú bíróság nem

iratellenesen, nem a logika alapvető szabályait sértve alapította az ítéletének tényállását M I, M I-né, J A-né, H T és N J tanúvallomására.

Alaptalanul állította az alperes, hogy a feltárt bizonyítékok alapján nem állapítható meg a felperes részéről a szerződés teljesítése.

A Kúria jogi álláspontja szerint annak eldöntéséhez, hogy a felperes mennyiben tett eleget a szerződésben vállalt kötelezettségeinek, elsősorban vizsgálni kellett a megbízási szerződések tartalmát, nevezetesen, hogy a felperesnek a kikötött díj ellenében mit kellett teljesítenie. A 2008. január 10-én kötött szerződésben a felperes a telephely kezelését, őrzését és védelmét vállalta oly módon, hogy az ott elhelyezett vagyontárgyakért, azok épségéért anyagi felelősséget is vállalt, tehát a feladata nem pusztán a vagyontárgyak őrzése, hanem azok megőrzése volt. E szerződés ezért eredménykötelem volt, így értelmezték ezt maguk a szerződő felek is, miután a szerződésben a megbízott felperest „vállalkozó”-nak jelölték meg. A 2008. június 2-án kötött megbízási szerződésben ugyancsak a vállalkozó megjelölést alkalmazták a felperesre és bízták meg a telephely folyamatos (24 órás) őrzésével, vagyonvédelmi feladatok ellátásával, anyagi felelősség terhe mellett. Ez utóbbi szerződésben a kezelést ugyan nem kötötték ki, azonban a megbízó részéről a szerződést aláíró H T végelszámoló a tanúvallomásában akként nyilatkozott, hogy a felperes tevékenységi körébe a kezelés is beletartozott. A kezelés elvállalása volt az egyik indoka annak, hogy a megbízási szerződést a felperessel és nem mással kötötte meg. M I, M I-né, J A-né, N J és H T tanúk vallomása, valamint az a körülmény, hogy a felperes a telephelyet és az ott őrzött eszközöket kifogástalan állapotban, hiánytalanul átadta az alperes részére, egyértelműen bizonyítják, hogy a felperes a szerződéseket teljesítette. N J tanú a szomszédos ingatlan tulajdonosa érdektelen tanúként nyilatkozott oly módon, hogy a perbeli telephelyen őrzés okán folyamatosan mindig ott tartózkodott valaki. A jelenlét mindennapos és folyamatos volt. A perbeli ingatlan szomszédságában helyezkedett el a felperes telephelye is, M I e telephelyen is tartózkodott. Ebből azonban nem állapítható meg, hogy nem tartotta szemmel, nem őrizte az alperes perbe hozott ingatlanát is. Nevezett ugyanis a perbe hozott ingatlanon nem kapusolgálatot teljesített, hanem őrzési feladatokat látott el. B I érdektelen tanú a 31. sorszámu jegyzőkönyvben foglalt vallomásában azt adta elő, hogy mint hivatásos vadász a terület ellenőrzése miatt rendszeresen eljár a perbeli telephely előtt. Megítélése szerint a telephely folyamatosan őrzött volt és ott M I kezelési feladatokat is végzett. A gyerekével együtt kerítést épített, fűvet nyírt és a telepet egyébként is gondozott állapotban tartotta. J A-né a felperes ügyvezetője vallotta, hogy az őrzési munkákat a felperesi társaság tagjai végezték, ami megegyezik M I tanúvallomásában

foglaltakkal, aki állította, hogy az őrzési tevékenységet családtagként a felesége mint kft-tag helyett, továbbá a kft. egyes tagjai helyett végezte. Alaptalanul állította tehát az alperes, hogy a felperes által kiállított számlák mögött nincs valóságos teljesítés.

Nem sértett jogszabályt azzal a másodfokú bíróság, hogy nem vizsgálta a felperes valamint M I jogviszonyát.

A megbízási szerződések a peres felek, mint gazdálkodó szervezetek között jöttek létre. A felperes mint gazdálkodó szervezet a dolog természetéből adódóan nem láthatta el személyesen a megbízotti feladatokat, annak elvégzéséhez természetes személy közreműködését kellett igénybe vennie. A megbízott jogi személy személyes eljárásán erre jogosult tagja, illetőleg alkalmazottja által kifejtett tevékenységet kell érteni. A per adatai szerinti M I a felperessel tagsági viszonyban álló felesége családtagjaként látta el a megbízotti feladatokat. M I közreműködőként való igénybevételéhez az alperes hozzájárulására lett volna szükség a Ptk. 475. §-ának /1/ bekezdése szerint. Nem vitásan írásbeli hozzájárulással a felperes nem rendelkezett. Ez azonban nem jelentette azt, hogy az alperes részéről a hozzájárulásra nem került sor. A 2008. január 10-én kötött szerződésben a felek nem kötötték ki a közreműködő igénybevételéhez az alperes írásbeli hozzájárulásának szükségességét, ezért az alperes a hozzájáruló nyilatkozatát a Ptk. 216. §-ának /1/ bekezdése szerint szóban, vagy akár ráutaló magatartás formájában is kifejezhetette. E szerződés teljesítéséhez M I közreműködőként történő igénybevételéről az alperes tudott, tekintve, hogy az alperes ügyvezetője M I házastársa volt, de nevezett a felperes más olyan tagja helyett is látott el őrzési feladatot, aki egyidejűleg az alperesnek is tagja volt.

A közreműködő hozzájárulás nélkül való igénybevétele egyébként is nem azzal a jogkövetkezménnyel jár, hogy a megbízónak az elvégzett tevékenység ellenértékét nem kell megfizetnie. A Ptk. 475. §-ának /3/ bekezdése szerint a megbízott felel azokért a károkért is, amelyek a közreműködő igénybevétele nélkül nem következtek volna be. Az alperes azonban a perben nem állította, hogy M I közreműködőként való igénybevétele miatt kára keletkezett.

A másodfokú bíróság nem hagyta ki a bizonyítékok mérlegelése köréből a szakértői véleményt. K-né R M szakértő a 11. sorszám alatt benyújtott szakértői véleményében megállapította, hogy a felperest a 2008. január 10-én kötött megbízási szerződés alapján 772.800 Ft megbízási díj illeti meg, ezt a másodfokú bíróság elfogadta. Ugyancsak elfogadta a szakértői vélemény alapján, hogy a 2008. június 2-án kötött szerződésben kikötött 400 Ft+ÁFA óradíj az adott körülmények között reális, arra a felperes jogszerűen igényt támaszthatott. A másodfokú bíróság azt nem fogadta el, hogy 2008. június 2. és 2009. január 22. közötti időtartam alatt a felperes

részéről a napi 24 órás őrzés nem valósult meg. A kiegészítő szakértői véleményben maga a szakértő is akként nyilatkozott, hogy az őrzés napi időtartamának megállapítása nem szakértői feladat, annak igazolására más bizonyítékokat kell igénybe venni. J A-né a felperes ügyvezetője tanúvallomásában előadta, hogy az őrzési feladatokat a társaság tagjai végezték, amelybe a családtagok és hozzátartozók is besegítettek. A folyamatos őrzést igazolta N J és B I érdektelen tanúk korábban már ismertetett vallomása, valamint H T végelszámoló vallomása. A végelszámoló állította, hogy több alkalommal ellenőrizte a telephelyet és őrizetlenül nem találta (31. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal). A fenti tanúvallomások tehát igazolják, hogy a telepen a 2008. június 2-án kötött szerződés alapján a 24 órás őrzés megvalósult.

A végelszámoló a trágyarendezésről kiállított számlából 570.010 Ft-ot, a 2008. május 30-án kiállított számlából 927.360 Ft-ot hitelezői igényként elismert és annak elismerését visszaigazolta. Az 570.010 Ft megfizetésének kötelezettségét az alperes már az elsőfokú eljárásban elismerte és a felülvizsgálati eljárásban sem vitatta. A végelszámoló nyilatkozatára tekintettel az 1,497.370 Ft tekintetében a bizonyítási teher megfordult és a bizonyítás az alperest terhelte. A végelszámoló nyilatkozata a Ptk. 242. §-ának /1/ bekezdése szerinti tartozáselismerésnek minősül, amely a tartozás jogcímét ugyan nem változtatja meg, de az elismerőt terhelő annak bizonyítása, hogy a tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen. Az új végelszámoló a korábbi tartozáselismerést nem vonhatja vissza, ezért azt a körülményt, hogy a tartozása az elismerés ellenére sem áll fenn az alperesnek kellett bizonyítania. A további követelések tekintetében ilyen elismerés nem történt, önmagában a számla befogadása tartozáselismerésnek nem tekinthető.

A trágyarendezéssel kapcsolatos számlakövetelés kivételével alapos az alperes felülvizsgálati kérelme a késedelmi kamat kezdő időpontja tekintetében. A G0013/08., valamint a G0054/08. számú számlák sem aláírást, sem bélyegző lenyomatot nem tartalmaznak. Azt a trágyarendezéssel kapcsolatos számla kivételével nem lehetett megállapítani, hogy azok ténylegesen mely időpontban kerültek átadásra az alperes részére. Erre, valamint arra a körülményre tekintettel, hogy a szerződésekben a felek a teljesítési határidőt nem határozták meg, helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a követelés a felszólítással 2009. április 14-én vált esedékessé, így késedelmi kamat a Ptk. 301. §-ának /1/ bekezdése szerint az esedékességet követő naptól 2009. április 15-től illeti meg a felperest.

Az 570.010 Ft-ról szóló számlát az alperes korábban megkapta, a fenti összeget felülhaladó számlatartozást kompenzációval rendezték. Az alperes nem bizonyította, hogy az esedékesség előtt

nem került a számla az adós birtokába, ezért az 570.000 Ft után a késedelmi kamat a számla esedékességétől illeti meg a felperest.

Alperes sérelmezte a felperes részére megállapított első-, másodfokú perköltséget is. A felülvizsgálati kérelmében azt jelölte meg, hogy a megállapított perköltséget eltúlzottnak tartja, arra azonban nem nyilatkozott, hogy a másodfokú bíróságnak a perköltségre vonatkozó rendelkezése megváltoztatását pontosan mi módon, milyen összeg erejéig kívánja. A felülvizsgálati kérelem e körben nem felel meg a Pp. 272. §-a /2/ bekezdésében foglaltaknak, ezért a Kúria e kérdést érdemben nem vizsgálta.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése szerint a késedelmi kamat egy része kezdő időpontjának módosítása mellett hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése szerint köteles a felperesnek a felülvizsgálati eljárással okozott költségét megtéríteni. A felperes felülvizsgálati perköltsége a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a /2/ bekezdésének a) pontja és /5/ bekezdése szerint felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Budapest, 2012. január 24.

Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke
Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.előadó-bíró
Dr.Lőrincz Györgyné sk. bíró